

ДІЛО

виходить щодня рано
крім понеділків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринков 10, П. пов.
Конто почт. шари 26.726
Адреса тел. „Діло—Львів“
Число телефонів 261
Рукописи
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	3 60 К.
чвертьрічно	10 —
піврічно	30 —
річно	40 —

у Львові (без доставки):

місячно	3 — К.
чвертьрічно	9 —
піврічно	18 —
річно	36 —

За зміну адреси
оплатити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петитова, двошпальтова 40, в надстані 60, в оповістях 80 с, в редакційній часті 1 К. Подвоєння промічани і заручки 1 50. Некрологія строчка 1 К. Стагіоголошення за окремою умовою.
Одні примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Знак: Видавнична Спілка „Діло“

Начальний редактор: Д-р Василь Паньків

Турки на Поділю.

Похід через Збруч.

Розпочала ся битва піхоти
у Фляндрії.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 31. липня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

По обох боках долини Касіну неприятели наступали кількакратно значними силами. На північ від долини відперто його цілком. На південних угірках оланував він наші передні рови.

На Буковині Росіяни також і вчора ставили значний опір в кількох місцях. Союзні війська серед боротьби поспівають ся вперед, на схід від лінії Як Бени—Фундул—Молдові—Шиліт. Деякі, що поспівають ся поза Куту, дійшли до горішнього бігу Серету. Між Прутом і Дністром в нагальних боротьбах відперто неприятели встановили на схід від Снятина і на південний схід від Заліщик. Коло Крича на південь від Дністра турецькі полки з випробованою хоробрістю здобули наступом неприязельські лінії.

На Збручеві австро-угорські і німецькі війська на широті 50 км. переправили ся в бою між місяч на східний беріг.

На Волині удачі прогульки пробоевих відділів.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ.

Ніщо нового.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 31 липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт ген. Бем-Ермольє: Напір вперед і очайдушність наступу придала нашим союзним військам в Східній Галичині і на Буковині нові успіхи. Німецькі й австро-угорські дивізії мимко авіаційного олову в багатьох місцях переправили ся через Збруч від області висше Гусятини аж до околиць на південь від Скали на широті 50 км. Також турецькі війська знов доказали свою хоробрість. Як в початку липня з тривкою видержаністю оперли ся масовим наступом Росіян, а потім у швидко побідним похові від Злогої Липи аж за північний Серет відперли ворога скрізь, де ставав ло брю, так учора з розмахом і божевним запалом здобули чергою боронені становища під Ніврою над Збручем.

Між Дністром і Прутом союзні війська в сторону Чернівців вибороли місцевості Воронянку і Снятин.

Фронт армії Іосифа: Сильним напором німецькі стрільці пролонжили становища російських задніх сторожів під Вижиновою, що привело до неприятели уступити з ліній Черемоша. Він відступив на схід. Також в лісах Карпат над горішніми Серетом на південнім березі і по обох сторонах Молдави і Сучави авіація ми на терені в наступі на схід. Під напором тих успіхів Росіяни у вітинку Мештіка нещті уступили із своїх передніх становищ.

В горах Берекче неприятели провадили даліше свої наступи. Протягом дня п'ять разів атакував на гору Касіною, не досягаючи успіху; даліше на південь один з наших полків сильним натиском неприязельським був відпертий на становище, положене даліше на захід. В області групи Макензена і на македонському фронті не змінило ся ніщо.

Кінець на стор. 2

Відбудова села.

Львів 31. липня 1917.

В справі відбудови сільських громад сайд подати такі інформації:

Знищені господарства селян приобіщало правительством відбудувати беззворотними субвенціями.

Рескриптом з 21. червня с. р. уловажнило п. к. міністерство публичних робіт красву Централю для господарської відбудови Галичини давати такі субвенції:

1) на відбудову хат і господарських будинків в сільських громадах можуть давати будівельні експозитури субвенцію до висоти 3000 К, а Централю відбудови до висоти 10.000 К.

2) На справлені хатної обстановки (столів, ліжок, лав, крісел і статків, кухонних приборів, улаженнь домашніх коморит. д.) можуть давати експозитури субвенцію до 1000 К, а Централю до 2000 К. Доді давало ся запомоги старостам до висоти 500 К, а Централю до 1000 К, тепер прапор уліяти ся запомоги відобрано старостам, а передано будівельним Експозитурам.

3) На уряджені робітень ремісників і будівельних промисловців може дати Централю відбудови субвенцію до 3000 К.

4) На закуплю машин відличних і продукційних (для перерібки земледілів, як жорен, ручних млинів, одінь), а також на докуплю живою інвентаря може Централю дати субвенцію до 10.000 К.

Саму відбудову переводить правительством трома дорогами:

1) Удільє субвенцій в готівці і в матеріалах будівельних тим пошкодованим, що можуть самі відбудувати ся.

2) Коли пошкодована родина не може перевести відбудови, संबязана є будівельна Експозитура відбудувати пошкодовану родину.

3) Коли ані сам пошкодований не може відбудувати ся, ані Експозитура не може його відбудувати з браку робітників, а заходять konieczна потреба відбудувати пошкодованого, може красва Централю для відбудови Галичини в Кракові віддати відбудову приватним підприємцям.

Загальна засада: поки що не відбудовує ся цілого господарства, лише ставить ся один конечний будинок.

Щоб одержати беззворотну субвенцію на відбудову, треба подати прошене до будівельної Експозитури. Просьбу мусить кожний окремо вносити, а прошене повинно бути подтвержене дотичним громадським урядом.

Пошкодований може жадати 3000 К субвенції на відбудову від будівельної Експозитури, а коли потребує більшої субвенції на відбудову господарства, може жадати від Централі відбудови в Кракові признаних субвенцій до висоти 10.000 К. Просьбу до Централі відбудови Секції І. в Кракові треба подати через дотичну будівельну Експозитуру. Коли справа признана субвенції за довго протяглась ся і пошкодований не одержить скорой відповіді, належить телеграфічно віднести ся до радника двора Інгардена, шефа будівельної Секції в Кракові. Загалом треба часто письменно і усно ургувати дотичні органи о приспінєнні полагожденя просьби о признаня субвенції.

Колі пошкодований не може відбудувати ся, а конче потребує бодий одного будинку, має (кожний зокрема) внести просьбу до будівельної Експозитури о побудованя бодий одного будинку для себе. Чи будівельна Експозитура сама поставить будинок, чи віддасть будівлю в підприємство, се залежить від неї.

Будівельна Експозитура переводить оцінку побудованих будинків і ставить внесок на виплату субвенції.

Хто вже побудував ся власним коштом, має право жадати звороту коштів відбудови.

Що до відбудови парохіяльних бу-

динків, то справа труднійша, бо доси не устадено, хто поносить кошти відбудови. Тому на лежить окремо внести просьбу від парохіяльного уряду о субвенцію, згідно о поставленя мешкального будинку, а в кожнім разі о побудованя економічних будинків. На огороду і тим подібні річі не дають ніяких субвенцій.

Само собою розуміть ся, що відбудову переводить ся лише в тих случаях, коли знищене наступило наслідком воєнних подій.

Бюджет будівельної Секції Централі відбудови краю представляє ся ось-як: На рік 1917/1918 (від 1 липня 1917 до 30 червня 1918) признало правительством Централі відбудови на:

1) адміністрацію	2,801,720 К.
2) технічну відбудову	86,150,000 "
3) різництво і лісництва	44,070,000 "
4) промисел, промисел і торгівлю	43,400,000 "
разом 176,424,720 К.	

Бюджет технічної відбудови розпадаєт ся на такі позиції:

1. субвенції на відбудову хат і господарських будинків та будову будівель на часіте привиденя:

а) в сільських громадах	60,000,000 К.
б) в містах і містечках	15,000,700 "
в) для великої сілості	1,700,000 "

2. субвенції на відбудову публичних будівель (з важкою державною і краєвих):

а) громадських, товариств і прочих будинків	500,000 К.
б) публичних будинків і заведеннь в купельних місцях і літніхках	300,000 "

3. субвенції на загальні праці виконувани в нагоді від урядів:

а) регулюю міст і промиселів	2,000,000 К.
б) водопроводи, каналізацію і освітленя	1,000,000 "
в) навіацію і числені кериди	300,000 "
г) движки тартаків для власного ужитку Централі	330,000 "

4. субвенції на справлені хатної обстановки і домашніх статків та звичайних промислах господарських ввиряді:

5,600,000 "

Сума 86,150,000 К. признана на беззворотні субвенції (запомоги).

Як мають пошкодовані селяни користати з субвенції 60 мільонів корон, сказано вище. Наші міщани мають право користати з субвенції 15 мільонів корон, а більші власники з 1,700,000 К. Міста і більша посілости мають відбудувати ся передовіть позичками з Галицького Воєнного Заведеня кредитового, а коли позички не вистарчають на повну відбудову, мають право користати з виданої субвенції на покритє решти коштів відбудови.

Звертаємо увагу на бюджетові позиції і просьбу їх використати. Наші публичні інституції, як читальні, бесіди, народні доми, салки і громади повинні використати: по селах загальну суму 60 мільонів і окрему позицію 500,000 К., признану на відбудову будинків таких інституцій, та позицію 5 мільонів, признану на закуплю внутрішнього урядженя; по містах: позицію 15 мільонів корон і проці вище подані позиції.

Загальна засада: Жадати повної відбудови і не дати себе піддурити, що нема фондів на відбудову. Централю застергла собі у правительстві право вилати цілий бюджет аж в двох літах, бо бояв ся, що за один рік не використася цілого бюджету, внаслідок чого не використані решта бюджету могла пропасти. Тому не може вона боронити ся супроти інтересованих замітом, що нема грошей на відбудову, бо сама признає, що правительством признано на один рік таку суму на відбудову, що Централю не всилі за один рік використати сеї суми на відбудову; нехай дає інтересованим гроші на відбудову, а певно вони красе за сеї гроші побудують ся, як се може зробити Централю, а і Централю використася в сеї спосіб цілий бюджет в приписним часі і не буде мусіла звертати грошей до державної каси тому, що їх не зужила на відбудову.

Колі держава признає пізніше відшкодоване за спалені і знищені господарства, то потрутити з признаною відшкодованою суми, які тепер вилачує титулом субвенцій на відбудову. Хто подає просьбу о субвенцію на відбудову, має приймати на себе обовязок позвонити потрутити з відшкодованя субвенцію, яку одержить на відбудову.

Д-р Ів. Манук.

Книгарня

— Наук. Тов. ім. Шевченка
у ЛЬВОВІ. Ринок ч. 10

мав великий
ВИБІР УСЯНИХ
УКРАЇНСЬКИХ
— КНИЖОК —

в усіх галузях знань, як з красивого письменства, так і народних, популярних видань, а також шкільні підручники, словарі й різні наукові книжки, співаники, ноти, молитовники, — євангелія й інші релігійні видання.

IVB 3-7

Центральної Ради, то громада одногосно постановила: поєднати ся з Центральною Радою, згуртувати ся в селянську спілку і віддати касі Раді по 10 коп. в десятини. Громада клинула „Славу“ Українській Центральній Раді і українському народові.

З'їзд селянських депутатів Укупянську на Харківщині відбув ся з'їзд селянських депутатів купянського повіту, на яким було п'ять представників від місцевої „Просвіти“. Дуже гарну промову на з'їзді (українською мовою) сказав д. Залівчий. Після Залівчого виступив промовець від партії російських соціалістів-революціонерів, салдат з Херсонщини, який про себе заявив, що він „тоже малороссь“. Салдат всіми силами намагав ся довести з'їздові, що автономію України не слід зараз давати, а почекати Установчих Зборів. Він говорив, що автономія потрібна не Українцям, а темним силам. На з'їзді знав ся годин: „Які темні сили? Се ми знаємо темні сили? — геть його!“ Голова зборів, „обшероссь малоросського походження“, щоби припинити безлад та замазати прикрі вражіння від промови, попросив останнього показати мандат, після чого знов дав йому слово. Після салдата виступив член Ради купянської „Просвіти“ д. Зінченко, якому голова з'їзду а початку було не давав слова, визначючи питання вичерпаним, але з огляду на вимоги з'їзду, щоби промови дали слово, голова дав слово д. Зінченкові, прича промову обмежив 10 хвилинами. Дій Зінченко пояснив, що ніхто з автономістів і не думав відокремлюватись від Росії і їдав ся на „Універсал“, якого й просив дозволу прочитати. „Універсал“ читав Залівчий, попередивши, що хто визнає Центральну Раду за наш Український Тимчасовий Уряд, то повинен слухати „Універсал“ стоячи. Всі депутати й громадяни, що було на з'їзді, встали, лиш демонстративно лишив ся сидіти тільки один на всю залу — Арс. М. Абдулов, купянський повітовий комісар.

Оголошене „Універсалу“ 25 червня в нещодаї, в селі Диканці полтавського повіту відбулось урочисте оголошене першого універсалу Центральної Ради. Попереду на майдані місцевим пан отцем М. Нестеровським була відправлена молебня з „многоякієм“ У. Ц. Р., українському народові й генеральному секретарю отцю, а потім після „Універсалу“ були промови. Красша з них, чула й енергічна, була сказана тим же таки пан отцем Нестеровським, що відіграє визначну роль в громадському житті нашого села, як голова місцевого виконавчого комітету. Людність радісно прийняла „Універсал“ і визнала одногосно необхідним цілком коритись Центральній Раді, як своєму тимчасовому урядові.

А тепер відсиджує три місяці за те, що ховав гроші розмінні. Тай багато є таких неждів, що приховали мідаки і срібло — так що не можна так, як ви, все на жидів валити...

Голос Коритка звучав переконуючо, а українська мова сего поміщика і зборона жидів, так неавичайно в устах місцевого поміщика в однокльовій мірі здивувала мене і дядьків.

Через те коли через кілька хвилин ми знова сиділи в авті, я поважив ся запитати:

— А скажіть, будь ласка, ось ви ревідуєте школи — значить, ви знаєте шкільної справи в сім повіті?...

П. Коритко хитнув головою.

— Так от, як по вашому тут обстоїть справа з народною освітою?

— А так, що гірше не може стояти... і гроші є і шкільні будинки прекрасні — останнє слово техніки і персонал нічого собі... та щож ви зробите, коли, от як сьогодні прочитав хлосець „уши“ і став. Мовчить. Учителя питає:

— Ну що таке „уши“?

Мовчить.

— А се що? бере його за ухо.

— Ву ха...

— Ну — от і вчить... здасть ся, ріжниця не велика між „уш“ і вуха, а й та невелика ріжниця шкодить справді...

Проби консолідації в Росії.

Надати домагають ся ревізії договору з Україною.

Теперішнє російське правительство свідоме, що воно само не має на стільки сили, щоби могли вратувати Росію перед внутрішнім розпадом і зовнішнім ворогом. Вісти, які приходять на дні з Петрограду, вказують на те, що Керенський і його міністерські товариші заходять ся бля утворення нового коаліційного кабінету, до якого ввійшли би представники поступових буржуазних партій, в першій мірі ті, що представники кадетів в Москві. Портфель війни і моринарки одержать соціалісти. Після донесення кореспонденції „Nord-Süd“ нове коаліційне міністерство мало би складатись з 5 представників мішанських сфер і п'яти відомо ручників робітничко-жовнірської ради. Більшість мішанських міністрів буде взята з рядів рикальної демократичної партії поступової, до якої пристає також міністер Некрасов. „Рабочая Газета“ має надію порозуміти ся із буржуазними партіями, однак вона і ціла соціалістична преса виступає проти тактики Мілюкова.

Задана кореспонденція „Nord-Süd“ доносить, що тимчасове правительтво зажадало від робітничко-жовнірської ради в Кронштаді видати большевиків Рохалю, Розгодинкова і Геннева та загрозило на случай не видання їх блокадою Кронштаду. Рохаль вже й має бути арештований і його будуть узяти звичайним злочинцем.

„Frankfurter Zeitung“ доносить, що Керенський аж до відкликання заборонив відбувати які небудь військові з'їзди в так само і пригрозив видати великий з'їзд жовнірів Музалманів. Комунікат знова робітничко-жовнірської ради сповіщає, що ново іменованій заступник міністра внутрішніх справ Солоников буде мати за завдане займатись відновою адміністрації, яку давна бюрократія вела по давньому і після революції.

Всі ті вісти вказували би на те, що російські правлячі круги стамилась після страшних воєнних ударів, знаючи що стоять над берегом безодні, — і змагають до відбудови давньої російської сили. Чи їм се вдасть ся?

БЕРН (Ткб.) До „Reich Parität“ доносять з Петрограду: Керенський і Церетелі разили з представниками різних партій в справі участі тих партій в правительстві. Партія кадетів ставить домагаю, які утруднюють їх уступлене до кабінету. Передовсім домагають ся вони уступленя Чернова і почеханя його аграрних планів, але на те не гоаять ся соціалістичні міністри. Далше домагають ся партія кадетів ревізії договору з Україною, особливо домагають ся, щоби не видано основного закона перед установчими зборами.

8-ого СЕРПНЯ 1917.

здержуємо висилку „Діла“ без виїмку всім тим, що до того часу не надішлють передплати.

НОВИНКИ.

Львів, 31 липня 1917.

— Вісти з того боку безвої лінії. Українські С. Стрільці, які сими днями втікли з російського фронту, приносять деякі відомости про стрілецький курінь, який був ся під Конохами. Живими попали між иншими в полон: командант Кікаль, офіцери: Длушок, Семенюк, лікар д. р. Вовківка, Панчак, Орав. Оповідануть втікачі деякі цікаві вісти про українське жите в Тернополі перед приходом австро угорських війск. Уладжено там величавий обхід в честь Івана Франка із здвигом Стійч і Соколія. Два рази в тижденя давав в Тернополі вистави український театр.

— З Народного Комітету. На засіданню 29 липня с. р. Народний Комітет, вислухавши реферат д-ра Стефана Барана про наше теперішнє положення, спричинене відступом Поділля і Подляччя і походом союзних армій на схід, вирішив на його вивесити: 1) вислати телеграму до

ц. і к. кабінетової канцелярії в просьбою о охорону української людности на відіисканих областях східної Галичини перед можливими переслідуваннями, о пошановане національних прав сїєї людности і о покликане до адміністраційної служби на відіисканих областях урядників української народности; 2) вівзати українських парламентарних послів, щоби чям скорше старали ся ввійти до відіисканої області, навязати зносини в наших тамошних видійшмих людях і своєю присутністю і порадою стали в пригоді місцевій українській людности в теперішних безлірно тяжких часах; 3) вівзати наших видійшмих діячів і взагалі сьдомих людей, щоби безпроволочно навязали зносини з Народним Комітетом, перевели чям скорше організацію у своїй повітах і про свої потреби і бажаня повідомили Народний Комітет і українських парламентарних послів. На тім самім засіданню д-р Ст. Баран обговорив також пекучу потребу безпроволочної сполуки всіх українських послів з Галичини і Буковини в одно парламентарне тіло хочби у формі постійного союзу всіх українських політичних груп в парламенті — а то супроти факту відіисканя східної Галичини і Буковини, наміреної внутрішньої конституційної перебудови Австрії і в звязи з нею конечности здійсненя нашої мінімальної програми — утвореня з усіх українських областей Австрії окремої української провінції, підчеркуючи при тім, що опір деяких послів з Української Парламентарної Республікації проти сполуки всіх українських парламентарних послів тепер не на місці і в теперішню пору є він прямо національним злочином. Рішено в тій справі відбути окреме засіданя. Далше д-р Ст. Баран порушив справу поробити приготуваня в цілі скликаня в орені с. р. з'їзду членів Ширшого Народного Комітету і мужів довіря української національної демократичної партії з цілого краю. Присутні висказали однодушний погляд про потребу такого з'їзду в можливо найкоротшій часі, бо се буде перший політичний з'їзд, в котрім можуть взяти участь всі наші видійші діячі в цілому краю — отже ті, що вже від трьох літ були під російським наїздом. Час і програму з'їзду виробить ся пізнійше Вкінці відлоручником Народного Комітету до ново повстаючої загальної крайової економічної організації під навою „Українська Економічна Рада“ у Львові, що має заняти ся відбудовою нашого господарського жия, вибрано д-ра Стефана Барана.

— Де нашого хлєба вже нема? Пишуть нам: До шпиталів львівських попривезено з боїв на східнім фронті ранених різних народностей. Привезено і Англіїців. Доктор, случайно Українець дістав розпорядок заосмотрити їх рани. До всіх говорив по німецьки, і діставав менше або більше зрозумілі відповіді в англійсько-німецькій мішанині. Вкінці звернув ся до 5го з черги, і той відповідав подібно. Але коли жовнір санітет шось за сильно натиснув на зранене місце, сей Англієць крикнув:

- Сусе, Сине Божий, помилуй ма!
- А тиж з відки? запитав доктор.
- З Канади — відповів.
- Та так?

— Перед 12 літами я втік перед асентирунком — та-їйна не мила мене. В Канаді мене засентирували, я замельдував ся до Росії: гдав, що зайду в рідні сторони, котрі вже 3 рски Москва тримає. Та не довелось мені бачити рідного села. Хорий замок — і оміля. Більше з оміля до памяти не прийшов.

— Забезпеченє гіпотечних вірительів. В цілі охорони гіпотечних вірительів перед можливими шкодами в тих повітах, котрих ґрунтові книги знищені, є вказане, щоби всі, яких право було записане в знищених, або ушкоджених ґрунтових книгах, подали до відомо дотичних судів витяги з книг ґрунтових, предкладаючи ориґінальну грамоту, або її віданє.

— під охороною цензури!

Роблячи се, ми покористались дрібною частиною нашого горожанського права критики актів публичних органів — права, під яке в конституційній державі підлядають усі акти державної власти, не виключаючи навіть найвищих рішень. З окрема що до надужитя і нетямучости цензурних органів, то у віденській пресі часто тепер стрічаємо полеміку з конфіскаціями і переконуванем органів цензури про безосновність поодиноких їх актів. Одначе публична критика, якій підлядають найвищі достойники держави, не виключаючи навіть монарха (через контрастнованого міністра) — така критика на думку львівських пп. цензорів не сміє досягнути — їм на їх високій педесталі. Тай вони, як ми сього

арештою по них на певне сподівалися, сконфіскували інші уваги. Що ж, треба буде пошукати і цих доріг,

— Х-ба за богате! Нам звертають увагу на таку „новинку“: „Lwowka Gazeta“ в ч. 169 з 27 с. м. в заграничній хроніці подає, що курки „посні вином“ несли за 4 місяці о 148 яєць більше, ніж їх товаришки „не посні“. З огляду на те, що ся часопись є урядова, випадало б їй „правді“ вирити на слово. Кілько днів є на 4 місяці? Чи курка не має „світ“ — котрі прецінь є знані кожній сільській господині, і тому вона курки „смотрить“ що дня — інакше не треба бй робити тої операції, коли би кожда курка мусла що день бути з яйцем. Скільки-ж несли товаришки не посні вином?! Мабуть воно поділяло на творене ся вапняної шкарадули головно, творене білка і жовтків залежє... також від вина! Як можна бути так немудро безкритичним! ? — (1)

— В справі обходу в честь Івана Франка у Відні О. д-р Застирець, управитель віденської укр. семінарії пише нам: На новинку в „Ділі“ з приводу згадки про концерт в честь Франка, який відбув ся у Відні безпосередно другого дня по великим концерті в честь Шевченка, в котрім молодіж семінарії брала найвищійшу участь, заставляю що не є правдою, наче б я заборонив молодіж являти ся на концерті в честь Ів. Франка. Я такої заборони ні кому з молодіж не давав. Я радив лиш паням з „комітету“ відложити на тиждень — дві неділі сей обхід бо молодіж, змучену приготуваннями до концерту Шевченка годі тягати другого дня на новий концерт і в часі, де має приготувати ся до матури і дуже острого іспиту з цілого року перед ц. к. комісією. Моєї ради не послухали і оба концерти „світли пустками“. Інтелігентні на концерті Франка не було. В тім школа невинна, ти „більше, що я ніякої заборони молодіж не давав! За те правдою є, що ні одна школа і ні один управитель школи не вша нузали пам'яті поета так гідно, як се вчинив семінар, отаючий під мою управою. По смерті поета подав я в класі сю сумну вістку моїм подіж до відома, зарядив складки на памятник поета і поручив диригентом хору і молодіж приготувати ся з концертом в честь Ів. Франка. Концерт сей відбув ся сего шкільного року ще в осени в залу з концертом для равних ювн. ні Ів. Молодіж помянула поета прегарною і добірною програмою так, що члени чужого збору учителів укр. гімназій гратували мене з сею нагодою. Жертви збрані вложив я на шадничу книжочку, а коли сего року вчитав ся в „Ділі“ по складку на памятник поета тоді вислав сю складку до Кредитового Союзу, як було впродім в „Ділі“ вказано. Дідав, що саме я стояв в близьких зносинах з поетом — ві мною він переписував ся. Я робив старання о виведеннє нагороди Нобля для поета, до мене писав поетичи не останній лист, та вислав мені деякі свої недруковані стихи. Я перший з педагогів познав в сегорічній звіті семінара частину своїх сломів про Франка, біля котрих не об'єднав ся ні один біограф поета. А дописувач відвежує ся закидати мені, що я не вшановую поета і забороняю молодіж помянути поета? — о д-р Йосиф Застирець.

— Вітчанє т. О. Касіанської з п. Василем До рошом відбудеть ся дня 31. липня. Замість особних запрошенєнь складають вони 40 К на фонд ім. митр. Шейнського. 60

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Хто знає про більші обставини смертя академика Михайла Лютинки в Ваштадте (Буковина), який мав би полетти на поле б'тви на Італійськїм фронті ще 15. серпня 1916, вольно донести про се проф. Михайло Гарасови, Prag II., Na Morani 18. 61 1-7

Хто знає би що про родину Івана Боднаря професора в Тернополі, вольно ласкаво дати вістку від адресую: З. Майсовскі, Львів, Райох ч. 10. „Діло“.

Оголошення.

Кмен, Вісн, Відпадни свічок купус

І. БОРИС

Перемишль.

-КАВАЛЕР-

літ 29, інтелігентний, Українець, на сталім державнім становищу, вільний від ніякого, спеціальної вдаті, пристійний блявонди зріпкого вдороздє, — бажаю з браку знанкства отсею дорогою пізнати в діла матримоніальній панну до літ 25, інтелігентну Українку, господарну, пристійну, веселої однак статочної вдаті. Поєст вимагання, Річ трактує поважно. Независимой оголошенє а фотографією, (котрі есенуально вверне) свати під „Дискреція“ poste restante Siuplec, via Tarnów-Szaceln. 61 1-2

інтелігентну бюрову жіночу гилу

зараз приймемо.

УСЛІВ'Я: Знанє української мови в письмі і слові, а німецької бодай в письмі, — — — і писанє на машині. — —

Пл. гня відозидно до кваліфікації і після умов.

Зголошенє особаго щоденно від 12-1 перед полуднем до Адміністрації „Діла“. 2-5

— КРОЇ —
— МАНЕЖИ —
— ЖУРНАЛІ —
поруचाє
Р. ПЯНДАВ
Львів, ул. Чарнацького 3 XVI

Стару адресу при зміні на нолу конче подавайте. Адміністрація „Діла“.

Надзвичайні Загальні Збори „Рільничої Спілки для збуту худоби“ в Перемишлі

відбуауть ся дня 10. серпня 1917 в сали „Народного Дому“ о годині 11 перед полуднем, а на случай кодеб вимагання статус ои скількість членів не явилась о год 12 того самого дня зі слідуєчим порядком денним:

- 1) Відчленєне Товариства.
- 2) Вибір Надзираючої Ради.
- 3) Вибір управи.
- 4) Внесення і заплати.

За Надзираючу Раду

о. В. Гинилевич Михайло Кебузинський голова. секретар. 61 1 1

„Вістник Союзу Визволення України“

Виходить що тиждє в неділю, в розмірі 16 сторі великого формату, з ілюстраціями рік видає IV. Річна передплата вносить 15 кор. (15 марок, 6 рубль, 3 доллари), в рікна в кор. (8 марок, 1 рублі), за Р тальна 4 кор 50 сот. (4 мар 50 фен., 1 руб. 75 коп. — Ціна подлякоких чисел 40 сот (40 фен., 15 коп. — Вістник Союзу Визволення України є часописеобеспартийною і стоїть на становищі самостійницькї, все українськї.

Вістник ствер на тему бичуного політичного життя і богатої хроніки в житті Росії, російської України і давнєтїх обліжків російської України, Вістник богато містить уділа твореня коаліційного партійства, справам Українськїх Січових Стрільців і проч. В Вістнику жє ствер ся правдиво огляди гоасоті чужої преси та реферувать ся книжкові виданя про українську справу а також зобєтївє огляди воєнних і політичних подій. Адреса редакції і адміністрації часописи: **Wien VIII. Josefstadtstr. 79. Tür 6.** Конто почтового відділення 107090. 9-1

Жито і пшеницю

під овими васіви можна замовляти

в КРАЄВІМ СОЮЗІ Господарсько-торговельним Спілком у Львові, Зіморовича 20

Приймасть ся лише збіни замовле-ня різом в цілої громади на приписаних друках, які Союз висидє на жаданє враз з поясненнями, 20лі 4-6

Передплачуйте український

журнал

в німецькій мові

„Ukrainische Korrespondenz“

Видаєнь: Президент З. У. Ради Д-р Мость Левицький. Відпичать і редактор: 6-7 Посол Володимир Сінгалевич. Виходить чотирь раз в місяці. Річ надляч 4. Річна передплата вносить 12 К, піспичає 6 К, ціна оодинокого числа 0 сот. Адреса редакції і адміністрації: Wien, VIII. Josefstadtstrasse 43 B.

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, ул. Руська ч. 20 (власний дім) Телефон ч. 788. — Конто Почт. Щадінці ч. 25261. Жарове конто в Австро-Угорськїм Банку

приймає до обезпечєня від огню будинки, хатні і господарські, движимости, меблі, одєжу і білизну, збіжє в снопах і в зерні, худобу і т. п.

Кождий Українець повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понєсти страти, бо достаток одниний, то добробиті цілого народа.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН АСЕКУРОВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“.

Нема жадного нишого українського Товариства асекураційного від огню, — тільки один

„ДНІСТЕР“.

„Дністер“ рахує найдешевші о-плати за обезпечєня селянськїх будинків.

„Дністер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і совісно, а на членів оцінювочої комісії запрошує все двох господарів.

„Дністер“ дає підмогу українським школам і бурсам, де виводять ся селянські діти.

Люди асекуровані в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ вносить і кінцем 1916 року 8,613 829 — кирєн.

В „Дністрі“ можна обезпечати від крадежи з власном движимости всякого рода, а Товариства кредитові готівку, цінні папери і векслї за дешєвою оплатою премії. LA 15-7

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпечєнь „ДНІСТЕР“ у Львові, ул. Руська ч. 20. — Адреса для телеграм: „Дністер“ — Львів. — Канцелїрії Товариства отворені що дня від 8—2 перед пол.

Домагайте ся „Діла“ в усіх публичних льокалях!

Пам'ятайте про жертви **„ДНІСТЕР“** 10.500 на фонд укр. жур-налу сїм. Яросл. Веселовського **„Зем. Гіп. Банк“** 4.000 на адмїнїстр.-бд в Яросл. Веселовському

ЗВІСТКИ. Серєда, 1. серпня 1917. Назві: греко-кат. Мєрк. — римо-кат: Петра П. Д. М. А. Завтра: греко-кат. Іван прор. — римо-кат. І На „Пам'ятник Яв. Веселовському“, замість цїлї на могилу вложила родина Ковалів з Ві дня 40 кор. в „Земельнім Гіпотечнім Банку“ на ч. кн. шадн. 4000 кр. І Видавництво „Взаїмної Помєчї“ українсько го народного учителя тє в гмінськїм таборі вислало даром 1000 примірників своїх видає ниств і букварів для населєня Холму і Водини. — Голова том. Ва. П. Лука Гарматій За виданє ниство Ва. П. Генрих Коваль.